

Menin halpaan!

Olen mormottanut tälläkin palstalla, kuinka pölynimurikauppiaat huiputtavat mummoja. Sliipattu kaveri tulee ovelle ja kysyy kohteliaasti, saako esitellä. Mummo ei ehdi edes päivää sanoa, kun edustaja on jo virittänyt imurinsa ja tamppaa koneellaan mattoa. Kysyy, saako nämä roskat kolistaa tähän. Mummo on ihmeissään, kuinka paljon likaa hänen puhtaasta matostaan lähtikään. Sitten tehdään kaupat, osamaksulla tietenkin. Kokonaishintaa on vaikea hahmottaa.

Mutta ei vain mummot. Menin minäkin halpaan. Ja perusteellisesti! Sujuva edustaja Kauppalehdestä soitti ja tarjosi ilmaiseksi. Olin lähdössä matkalle. Paperit olivat sekaisin, ja taisi vielä jotain puuttuakin. Saat tutustua tähän vapaasti, ilmaiseksi. Käy katsomassa netistä hienoja suunnitelmia. Tässä vaiheessa ei maksa todellakaan mitään. Voit sitten päättää, jatkatko. Sanoin hätäpäissäni, että lähetä nyt sitten.

Työreissu venyi vähän pidemmäksikin. Kun tulin työpaikalleni, pöydällä kökötti komea paketti. Avasin. Sieltä paljastui hieno kansio, joka sisälsi kaiken maailman johtamisideoita ja ihmistenkäsittelytekniikoita. Mitä hemmettiä, olenko tilannut tällaista.

Kansion mukana seuranneessa kirjeessä lueteltiin ohjeita. Viimeisenä oli iso vuosilasku. Löytyi myös ohjeita, miten pitää toimia, jos ei haluakaan jatkaa. Palautin kansion samana päivänä ja vahvistin asian vielä sähköpostitse. Seuraavana parina päivänä Kauppalehdestä soiteltiin ja kyseltiin, että et kai nyt vaan halua menettää tätä loistavaa tilaisuutta. Kannattaa jatkaa. En jatka. En, en ja vielä kerran en!

Sitten tuli lasku tutustumiskansiosta. Lasku ujuttautui vielä nolosti työnantajan systeemeihin. Torppasin sen täydellisesti ja lähetin vielä Kauppalehteen tiukan sähköpostin. En maksa, en minä eikä firma. Paluupostissa napsahti uhkaavaa tarinaa. Lasku on oikeutettu. Olet tilannut tutustumispaketin, ja se nyt vaan maksaa.

Juttelin asiasta muutaman tutun kanssa, ja ilmeni heti pari muutakin uhria. Tulimme tulokseen, että Kauppalehden bisnesidea taitaakin olla näiden tutustumispakettien mystisten laskujen periminen. Kai sekin kannattaa, koska Kauppalehden emoyhtiö Alma Media sai juuri Talouselämän tulosanalyysissä täyden kympin.

Kauppalehti kuuluu siis Alma Media -konserniin. Konsernin taustalla pelaili aikoinaan ruotsalainen Bonnier-viestintäyhtiö. Se ei enää suoraan omista Almaa. Bonnierien ja Kauppalehden johtamiskäsikirjapaljunnan osoite Helsingissä on yllättäen sama. Sähköpostiosoitteet näyttävät myös olevan samaa sukua. Syytöntehtäälle siis jotta.

Mutta miksi tämä aasinsilta Bonnieriin? Bonnier jakoi juuri journalistipalkintoja. Nykyinen toimitusjohtaja, suvun nuori kakara Jonas Bonnier puhui Vanhalla ylioppilastalolla pidetyssä tilaisuudessa koko ajan englantia. Tilaisuuteen kutsuttu Jörn Donner raivostui tästä ja kysyi svedulta, tietääkö tämä, että Suomi on kaksikielinen maa. Ihmiset ymmärtävät myös ruotsia. Jonas oli vastannut, että höpö höpö ja jatkanut svengliskaksi.

Varokaa näitä kaikenkarvaisia johtamiskirjahuijareita! Ja vastaavia!

pajen